

पर्वतनारदौ काण्वौ, काश्यप्यौ शिखण्डिन्यावप्सरसौ वा। पवमानः सोमः। उष्णिक्।

सखाय॒ आ नि षी॑दत पुना॒नाय॒ प्र गाय॑त। शिशुं॒ न य॒ज्ञैः परि॑ भूषत श्रिये॒ ॥ ९.१०४.०१

सखायः- हे सुहृदः। आ- आभिमुख्येन। नि षीदत- उपविशत। पुनानाय- पवमानाय। प्र- प्रकर्षेण। गायत। शिशुं न- वत्समिव। यज्ञैः- उपासनैः। श्रिये- मङ्गलाय। परि- सर्वतः। भूषत- मण्डयत ॥१॥

समी॑ व॒त्सं न मा॒तृभिः॑ सृ॒जता॑ गय॒साधन॑म्। दे॒वाव्यं॑ म॒दम॑भि द्विश॒वसम्॑ ॥ ९.१०४.०२

ईम्- एनम्। मातृभिः- जननीभिः। वत्सं न- शिशुमिव स्थितम्। गयसाधनम्- गृहसाधकम्। देवाव्यम्- देवरक्षकम्। मदम्- हर्षकरम्। अभि- अभितः। द्विशवसम्- अभ्युदयनिःश्रेयसाख्यबलद्वयसंपन्नम्। सं सृजत ॥२॥

पुना॒ता दक्ष॑साधनं॒ यथा॒ शर्धा॑य वी॒तये॑। यथा॑ मि॒त्राय॒ वरु॑णाय॒ शंत॑मः ॥ ९.१०४.०३

यथा। शर्धाय वीतये- बलानुभवः प्राप्यते तथा। दक्षसाधनम्- सामर्थ्यसाधकम्। पुनात- पुनीत। यथा। मित्राय- स्नेहाधिदैवताय। वरुणाय- ऋताधिदैवताय। शंतमः- मङ्गलो भवति तथा कुरुत ॥३॥

अ॒स्मभ्य॑ त्वा वसु॒विद॑म॒भि वाणी॑रनूषत। गोभि॑ष्टे॒ वर्ण॑म॒भि वा॑सयामसि ॥ ९.१०४.०४

अस्मभ्यम्- नः। त्वा- भवन्तम्। अभि- अभितः। वाणीः- मन्त्राः। अनूषत- स्तुवन्ति। ते- तव। वर्ण- वरणीयं रसम्। गोभिः- चिद्रश्मिभिः। अभि- अभितः। वासयामसि- आच्छादयामः ॥४॥

स नो मदानां पतु इन्दो देवप्सरा असि। सखेव सख्ये गातुवित्तमो भव ॥ ९.१०४.०५

सः- तादृशस्त्वम्। नः- अस्माकम्। मदानाम्- हर्षाणाम्। पते- पालक। इन्दो- क्लेदनशील।
देवप्सराः- द्योतनरूपः। असि- भवसि। सखेव- सुहृदिव। सख्ये- सौहृदे। गातुवित्तमः-
अतिशयेन मार्गज्ञः। भव ॥५॥

सनेमि कृध्यस्मदा रक्षसं कं चिदत्रिणम्। अपादैवं द्वयुमंहो युयोधि नः ॥ ९.१०४.०६

अस्मत्- अस्मासु। सनेमि- सनातनं धर्मम्। कृधि- कुरु। कं चित्- कञ्चित्। अत्रिणम्-
सुखादिदुःखनिधनमदनशीलम्। रक्षसं। अदेवम्- अन्धकारम्। द्वयुम्- खण्डितभावनम्। अंहः-
पापम्। नः- अस्माकम्। अप युयोधि- अपवाधय ॥६॥